

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta domstolen (Finland) den 29 mars 2016 –
Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paaajanen, Satu Piik mot SOS-Lapsikylä ry**

(Mål C-175/16)

(2016/C 191/24)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta domstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paaajanen, Satu Piik

Motpart: SOS-Lapsikylä ry

Tolkningsfrågor

Ska artikel 17.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG ⁽¹⁾ av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden, tolkas så, att dess tillämpningsområde även kan omfatta ett sådant arbete som det ovan beskrivna i ett barnbyhus, i vilket arbetstagaren fungerar som vikarie för de omhändertagna barnens surrogatföräldrar under deras lediga dagar, under denna tid bor tillsammans med barnen under hemlika förhållanden och under denna tid självständigt omsörjer barnens och familjens behov på samma sätt som föräldrar i allmänhet gör?

⁽¹⁾ EUT L 299, s. 9.

Överklagande ingett den 23 mars 2016 av Proforec Srl av det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 21 januari 2016 i mål T-120/15, Proforec mot kommissionen

(Mål C-176/16 P)

(2016/C 191/25)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Proforec Srl (ombud: G. Durazzo, M. Mencoboni, G. Pescatore, avvocati)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- Upphäva avvisningsbeslutet med nummer 704600 av den 21 januari 2016 i mål T-120/15 på de grunder som uttömmande anges nedan,
- fastställa att talan kan prövas i sak och återförvisa målet till Europeiska unionens tribunal för förnyad prövning, i förekommande fall efter att ha vidtagit lämpliga åtgärder,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i förevarande förfarande och, för det fall överklagandet mot all förmodan ogillas, fastställa att vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Klaganden åberopar följande tre grunder vad gäller invändningen om rättegångshinder:

FÖRSTA GRUNDEN: Felaktig motivering i såväl rättsligt som faktiskt hänseende vad gäller klagandens berättigade intresse av att få saken prövad. Tribunalen slog i punkterna 28–31 i det överklagade beslutet felaktigt fast att klaganden saknar berättigat intresset av att yrka ogiltigförklaring av förordningen. Tribunalen kom nämligen genom ett ologiskt resonemang fram till att de enda som skulle få en fördel av att förordningen ogiltigförklarades var distributörerna av utomstående varumärken och inte klaganden direkt.

ANDRA GRUNDEN: Tribunalen underlät att tillämpa artikel 263.4 FEUF i det att den fann att klaganden saknade berättigat intresse av att väcka talan.

TREJDE GRUNDEN: Tribunalen gav i punkterna 32–35 i det överklagade beslutet en otillräcklig till varför klaganden saknade berättigat intresse av att få saken prövad i det att tribunalen gav en felaktig redogörelse för de faktiska omständigheter som rörde frånan av risk för att klaganden skulle bli föremål för rättsliga åtgärder. Tribunalen fann nämligen inte att en sådan risk faktiskt förelåg vid tidpunkten för talans väckande. Vidare underlät tribunalen att ta ställning till förordningens uppenbara rättsstridighet i det att det däri inte föreskrivs någon övergångsperiod för att göra det möjligt att tömma lagren och göra slut på förpackningar.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Belgien) den 31 mars 2016 – Sadikou Gnandi mot Belgiska staten

(Mål C-181/16)

(2016/C 191/26)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État (Högsta förvaltningsdomstolen, Belgien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sadikou Gnandi

Motpart: Belgiska staten

Tolkningsfråga

Ska artikel 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna ⁽¹⁾, i vilken det föreskrivs att medlemsstaterna ska respektera principen om non-refoulement vid sitt genomförande av direktivet, samt tillgången till ett effektivt rättsmedel, som föreskrivs i artikel 13.1 i samma direktiv och i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så att de utgör hinder för att det antas ett beslut om återvändande enligt artikel 6 i ovan nämnda direktiv 2008/115/EG samt enligt artikel 52/3 första stycket i lagen av den 15 december 1980 om utlänningars rätt till inresa, uppehåll och bosättning samt om avlägsnande av utlänningar (loi du 15 décembre 1980 sur l'accès du territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers) och artikel 75 andra stycket i det kungliga dekretet av den 8 oktober 1981 om utlänningars rätt till inresa, uppehåll och bosättning samt om avlägsnande av utlänningar (l'arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers), redan så snart asylansökan har avslagits av Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (generalkommissariatet för flyktingar och statslösa) och således innan rättsmedlen mot detta avslagsbeslut är uttömda och innan asylförfarandet kan avslutas slutligt?

⁽¹⁾ EUT L 348, s. 98.